

steren, med til Indsættelsen paa Finansloven ved tredje Behandling af en saa stor Bevilling som denne. Der arbejdes desuden nu stærkt paa Anlægget af Vejle-Givé-Banen, som kommer foran Funder-Bramminge-Banen i Henhold til Jernbaneloven, men foran Funder-Bramminge-Banen stod der ogsaa en anden Bane, nemlig Køge-Vigerslev-Banen, som det ærede Medlem ogsaa nævnedes. Her fik Kommunerne ikke deres Tilskud i Orden indenfor den i Loven fastsatte Frist, og Banen maa altsaa nu betragtes som udgaaet af Loven og kan ikke optages uden ny Lovhjemmel. For saa vidt en saadan Lovhjemmel ikke paa ny indsætter den paa dens gamle Plads, er Funder-Bramminge-Banen ikke saa uheldigt stillet, thi saa kommer den maaske lige saa tidlig, som den vilde være kommen, naar man havde anvendt saa store Summer aarlig, som det i Henhold til Jernbaneloven overhovedet var muligt. Hvorvidt Køge-Vigerslev-Banen imidlertid nu bliver optagen ved ny Lovhjemmel og kommer ind paa sin gamle Plads, derom skal jeg selvfølgelig ikke i Øjeblikket sige noget, men efter den Stemning her i Tinget, som jeg har faaet et Indtryk af ved at tale med enkelte Medlemmer, ser det ud til, at det foreløbig vil have sine Vanskeligheder, og Funder-Bramminge-Banen faar derved et Fremstød, den ikke paa Forhaand kunde have ventet, og det, synes jeg, kunde være tilfredsstillende for de ærede Forslagsstillere.

Jeg skal dernæst omtale de Samraad, der have været afholdte. Under Nr. 8 i Betænkningen er optaget Spørgsmaalet om Vejer- og Maalerinstitutionerne, der sorterer under Handels- og Søfartsministeriet. Statsbanerne have altsaa ikke for Byernes Vedkommende, men kun for Landstationernes Vedkommende, noget med det at gøre. Nu hørte jeg nok i Lørdags det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremhæve, at der var mange Stationsforstandere, der havde en meget betydelig Indtægt, hvorved deres Løn bragtes op til mellem 6,000 og 7,000 Kr. Der er ganske vist en Del Stationsforstandere, som have stærkt forøgede Indtægter derved, at de ere Vejere og Maalere, men det turde vist

nok blive et Faatal, som har noget større Udbytte deraf. Naar Sagen blev gaaet efter, vilde det sikkert vise sig, at ved de allerfleste Landstationer er Indtægten ved Vejning og Maaling ikke ret stor og ved mange af dem ret minimal. Jeg siger dog ikke dette, som om det skulde være min Mening, at der ikke burde røres ved dette Spørgsmaal. Jeg skal tværtimod være meget villig til at forhandle med min Kollega, Ministeren for Handel og Søfart, for at komme til Klarhed over hele dette Forhold og over, om der er Grund til at foretage noget med Hensyn til Fordeling af disse Indtægter saaledes, som Udvalget har tænkt sig.

Under Nr. 9 henvises der til en Svarskrivelse angaaende Uniformer og Beklædningsgenstande ved Statsbanerne. Den ærede Ordfører udtalte, at Folketinget hidtil ikke havde ønsket at fravige Licitationsprincippet, og dette er mig ogsaa klart. Det er blevet fremsat meget klart og tydeligt mange Gange, blandt andet ved den Debat om Snekastningsforhold, der for nogle Aar siden førtes her. Da jeg som parlamentarisk Minister selvfølgelig vil være i Overensstemmelse med det høje Tings Flertal, har det været givet, at jeg ikke kunde gøre Brud paa de Principper, som dette Tings Flertal har fastholdt, derved, at jeg for Skræderfaget vedtog andre Licitationsbestemmelser end for alle øvrige Fag, som Statsbanerne maatte have at gøre med. Men naar den ærede Ordfører forleden udtalte, at han fremdeles maa fastholde, at det er disse Principper, der ligge til Grund for Udbydelsen af Statens Arbejde, glæder det mig, at han dog tillige i Henhold til en Henstilling fra mig ved Sagens første Behandling udtalte, at der netop for Skræderfagets Vedkommende kunde være nogen Grund til at fravige dette Princip paa Grund af de særlige Forhold, der herske indenfor dette Fag, hvor Hjemmearbejdet flourer som vel ikke i noget andet Fag. Naar disse Arbejder udbydes ved Licitation, og vedkommende Mester, som gør Tilbudet, faar sit Tilbud approberet, faar han Tøjet tilsendt fra Statsbanerne, maaske ogsaa Knapper og Traad, og det fordelar han saa til sine Arbejdere, som i mange Tilfælde ikke arbejde paa hans